

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Інститут філології

Кафедра фольклористики

Сьомі міжнародні
наукові фольклористичні читання,

присвячені
професору Лідії Дунаєвській

(програма, тези доповідей,
фольклорні гурти)

Київ – 2013

Векуа Оксана. Вірш Ліни Костенко «Чоловіче мій, запрягай коня...»
як синтез сакрального і миттєвого

Зміщення часопросторових площин, трансформованих у сфері таємничого, ірреального й вічного проминання як повернення, збуджує у реципієнта потенцію комплексу відповідальності перед часом і людьми, серед яких живеш. Побутова сфера із вічною селянською роботою раптом міняє напрям до космічного, до того самого Буття з великої літери, із простору якого й оглядає лірична героїня сферу рідного і впізнаваного. Гарантія подолання цих деструкцій закладена у неперервності процесу упорядкування хаосу. Відповідно, у психології українського селянина – це послідовна природовідповідна робота згідно із циклами народного календаря. Аномалії стану хаосу («Чом бур'ян пішов по горюхдоньку?») протиставляється моральна парадигма.

Форма заперечення набуває характеру категорії застереження. Космічний часопростір розгортається у сферу, котру опановує сила любові і тривоги, відчуття безцінності традиції тривання ладу, забезпеченого колективною свідомістю.